ISSN 2543-8999

um magazyn

Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

2021 № 5

umuczelnia

Strategia Rozwoju Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

umnauka

Rozmowa z prof. Małgorzatą Lelonek

umstudenci

Studenci i absolwent UMEDu wśród zwycięzców programu Liderzy Ochrony Zdrowia

Radosnych
Świąt!

Niech nadchodzące
Święta Bożego Narodzenia
będą zdrowe i radosne,
przyniosą wytchnienie od codziennych obowiązków,
pozwolą cieszyć się obecnością najbliższych.

Niech nie opuszcza nas nadzieja,
że nadchodzący rok będzie lepszy niż ten,
który właśnie się kończy!

Wszystkiego dobrego.

Rektor prof. Radzisław Kordek

w tym numerze:

umuczelnia

s6
Myśl strategicznie, działaj operacyjnie – kilka słów o zarządzaniu strategicznym i Strategii Rozwoju Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

s11
SmartUMED – kto ma, nie błądzi

s14
Pracownik i pracodawca w obliczu koronawirusa

s17
Konferencja „(Nie)pełnosprawni na rynku pracy"

s20
Mentoring sekretarek na Uniwersytecie Medycznym

s22
Prezentacja zespołów czwartej edycji *KUMPLA*

s33
Trudne rozmowy z pracownikiem - FUKO

umnauka

s36
Rozmowa z prof. Małgorzatą Lelonek

umstudenci

s41
Studenci i absolwent UMEDu wśród zwycięzców programu Liderzy Ochrony Zdrowia

s49
iDays: Studenckie zawody w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych

---

REDAKTOR NACZELNY
Anna Pielesiek-Kielma

ZASTĘPCA REDAKTORA NACZELNEGO
Anna Rykiert

OPRACOWANIE GRAFICZNE
Klaudia Zakrzewska,

KOREKTA
Monika Osińska

ADRES REDAKCJI:

Biuro Promocji
Uniwersytetu Medycznego
w Łodzi
pl. gen. J. Hallera 1B,
90-647 Łódź
tel.: 42 272 50 94-95

ummagazyn@umed.lodz.pl
www.UMmagazyn.umed.pl

UNIWERSYTET MEDYCZNY W ŁODZI

Jeśli istnieje sposób, by zrobić coś lepiej – znajdź go

Thomas Edison

Anna Rykiert
Zastępca redaktora naczelnego

Szanowni Państwo,

Od nowego roku „UM magazyn" zmienia się w czasopismo wewnętrzne. Zyskujemy dzięki temu nową przestrzeń dla naszych firmowych tematów. Chcemy, aby był on dla Państwa przewodnikiem, poradnikiem, źródłem praktycznych informacji, na które nie ma miejsca w innych kanałach.

Tematyka artykułów będzie koncentrować się wokół spraw ściśle związanych z życiem uczelni: sukcesy, kalendarz wydarzeń firmowych, wdrażanie nowych narzędzi i procedur.
Jednak naszym celem jest nie tylko dostarczanie informacji, ale także edukacja. Planujemy materiały w formie artykułów, poradników, słowników pojęć czy „how-to", czyli podpowiedzi punkt po punkcie, jak rozwiązać najczęstsze problemy. Zależy nam na tym, aby prezentowane treści były łatwe do przyswojenia i przydatne w codziennej pracy.
Będzie także miejsce dla tematów dotyczących rozwoju kompetencji miękkich, jak np. zarządzanie czasem, radzenie sobie ze stresem czy rozwiązywanie konfliktów.

Zadaniem „UM magazynu" jest mówienie o pracownikach i dla pracowników.
Tym bardziej zachęcamy do współpracy, jeśli chcą Państwo podzielić się wiedzą, zachęcić do wspólnej inicjatywy, pochwalić osiągnięciami swoimi lub swojej jednostki.
Czekamy też na sugestie odnośnie przydatnych dla Państwa treści oraz na pytania, na które moglibyśmy odpowiedzieć na łamach czasopisma.
Materiały do nr 1/2022 można do nas przesyłać do 28 stycznia.

Mamy nadzieję, że lektura będzie dla Państwa chwilą wytchnienia od procedur i służbowych maili.

Myśl strategicznie, działaj operacyjnie – kilka słów o zarządzaniu strategicznym i *Strategii Rozwoju Uniwersytetu Medycznego w Łodzi*

mgr Jarosław Horodecki
Dyrektor Biura Nauki, Strategii i Rozwoju

Mija prawie rok od czasu, kiedy została uchwalona zaktualizowana *Strategia Rozwoju Uniwersytetu Medycznego w Łodzi na lata 2021 – 2025*. Dokument, oprócz tego, że jest wymagany Ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, pełni szereg ważnych funkcji, w tym przede wszystkim jest narzędziem do zarządzania uczelnią. Aby przybliżyć ideę zarządzania strategicznego, a także przedstawić kluczowe obszary rozwoju naszego uniwersytetu, uczyniliśmy listopad 2021 „Miesiącem ze Strategią". Nawiązując do tego wydarzenia, przygotowaliśmy artykuł odpowiadający na kilka ważnych pytań.

Czym jest zarządzanie strategiczne?

Jest wiele definicji tego pojęcia. W zależności od typu organizacji, jej specyfiki i wielkości przyjmuje się odpowiedni sposób wdrożenia zarzadzania strategicznego. Źródła encyklopedyczne tak określają ten termin: *Zarządzanie strategiczne to sposób zarządzania organizacją (przedsiębiorstwem). Zarządzanie strategiczne obejmuje całość organizacji, wszystkie aspekty jej działalności w odpowiednio długiej perspektywie czasowej oraz konieczność stałego usprawniania. Dzięki temu zarządzanie strategiczne: wskazuje w perspektywie długofalowej priorytety i cele, umożliwiając najtrafniejszą alokację zasobów; znacznie upraszcza podejmowanie decyzji (daje gotowe wskazówki); pozwala na bieżąco określać pozycję organizacji wobec konkurentów; umożliwia rozpoznanie i wykorzystanie własnych atutów i szans przy równoczesnym ograniczaniu ryzyka wynikającego ze słabości i zagrożeń zewnętrznych; pozwala dobrać najtrafniejszą formę działania i strukturę organizacyjną; umożliwia bieżące kontrolowanie skuteczności i sprawności działań oraz ich wytycznych*[1].

W powyższej definicji istotne jest sformułowanie, że „zarządzanie strategiczne obejmuje całość organizacji". Oznacza to, że każdy pracownik Uniwersytetu Medycznego w Łodzi przyczynia się do realizacji Strategii Rozwoju, a każde działanie - nawet na najniższym poziomie zarządczym - ma swój wpływ na realizację innych działań, celów i determinuje osiągnięcie wskaźników.

Zarządzanie strategiczne to przede wszystkim kształtowanie struktury organizacyjnej tak, aby umożliwiała ona maksymalnie elastyczne reagowanie na niemożliwe do przewidzenia zmiany w otoczeniu. Odnosi się ono do realizacji trzech podstawowych elementów: analizy strategicznej, wyboru strategii i jej wdrożenia[2].

Czym jest strategia rozwoju?

Strategia rozwoju organizacji jest procesem, w ramach którego realizowane są jej misja i wizja. Ma charakter długookresowy i składa się z następujących elementów:

Misja – odnosi się bezpośrednio do celu istnienia organizacji. Jest odpowiedzią na pytania: czym jest nasza organizacja, czym powinna być, jaki jest cel jej istnienia, komu służy, od czego zależy jej sukces oraz jaki wkład wnosi do społeczeństwa. Misja stanowi ogół wartości, jakich oczekują klienci i inni interesariusze;

Wizja – stanowi wyobrażenie organizacji w przyszłości - jak ma wyglądać i jak funkcjonować. Powinna inspirować do twórczego działania;

Wartości – to ogół zasad, jakimi kieruje się organizacja w dążeniu do realizacji założeń misji i wizji[3];

---

1. www.encyklopedia.pwn.pl, 15.11.2021 r.
2. M. Bielski, Podstawy teorii organizacji i zarządzania, C.H. Beck, Warszawa 2002, s. 168
3. https://mfiles.pl/pl/index.php/Misja_i_wizja, 15.11.2021 r.

Cele strategiczne – cele długookresowe, które odnoszą się do całej organizacji i wyznaczają jej kierunki rozwoju;

Cele operacyjne – cele krótkookresowe, które wynikają ze zdefiniowania konkretnych działań i odnoszą się do poziomu operacyjnego (wykonawczego) organizacji[4];

Działania – pokazują strukturę każdego celu operacyjnego i sposób, w jaki ten cel będzie realizowany[5];

Projekty – służą realizacji poszczególnych działań i mają za zadanie dostarczyć mierzalnych efektów w postaci produktów, np. liczba osób, które podniosły kompetencje[6];

KPI (Key Performance Indicators) – kluczowe wskaźniki efektywności pokazujące w jakim stopniu są osiągane cele organizacji. W przypadku Strategii Uniwersytetu Medycznego w Łodzi wskaźniki zostały przypisane do celów strategicznych i operacyjnych.

Aktualizacja *Strategii Rozwoju Uniwersytetu Medycznego w Łodzi na lata 2021-2025* została przygotowana w oparciu o przeprowadzoną analizę SWOT – TOWS, analizę interesariuszy oraz otoczenia. Zastosowana została metodyka Balanced Scorecard (BSC) – Strategicznej Karty Wyników.

Dlaczego BSC?

Strategiczna Karta Wyników (Balanced Scorecard – BSC) została opracowana przez Roberta S. Kaplana i Davida P. Nortona. Można dzięki niej przełożyć ogólną wizję strategiczną na działania operacyjne i cele indywidualne zrozumiałe dla pracowników na wszystkich poziomach organizacji[7].

Metodyka BSC jest oparta na 4 perspektywach, w ramach których tworzona jest tzw. mapa strategii:

- perspektywa finansowa,
- perspektywa procesów wewnętrznych,
- perspektywa rozwoju,
- perspektywa klienta[8].

W *Strategii Rozwoju Uniwersytetu Medycznego w Łodzi* kolejność perspektyw została zamieniona, aby dostosować narzędzie do potrzeb uczelni wyższej:

- perspektywa klienta,

4. P. Maas, Zarządzanie poprzez cele, Verlag Dashofer Sp. z o.o., Warszawa 2011, s. 3
5. A. Pomykalski, Zarządzanie i planowanie marketingowe, PWN, Warszawa 2005, s. 131
6. J. Lewandowski, Planowanie w przedsiębiorstwie, Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, Łódź 2002, s. 62
7. R.S. Kaplan, D.P. Norton, Strategiczna karta wyników. Jak przełożyć strategię na działanie, PWN, Warszawa 2002, s. 11
8. R.S. Kaplan, D.P. Norton, Strategiczna karta wyników. Jak przełożyć strategię na działanie, PWN, Warszawa 2002, s. 28

- perspektywa procesów wewnętrznych,
- perspektywa rozwoju,
- perspektywa finansowa.

Mapa strategii umożliwia dostrzeganie przez pracowników związków pomiędzy celami i przypisanymi do nich miarami. Jest wizualną prezentacją strategii organizacji, która stanowi zasadę łączenia celów w czterech perspektywach dla lepszego zrozumienia całości oraz większego zaangażowania w jej realizację[9].

Strategiczna Karta Wyników pozwala wdrożyć następujące elementy:
- koncentruje się na strategii i jest metodą zarzadzania procesem jej realizacji,
- wymusza mierzenie efektów działań strategicznych,
- obliguje do zachowania spójności w formułowaniu strategii - karta powstaje poprzez budowanie zależności przyczynowo-skutkowych pomiędzy celami i działaniami wyrażonymi w czterech logicznie ze sobą powiązanych perspektywach,
- wymusza zrównoważenie odmiennych, często sprzecznych ze sobą, celów firmy[10].

Przygotowanie strategii rozwoju uczelni w metodyce BSC ułatwi efektywną realizację zdefiniowanych celów oraz osiągnięcie wskaźników. Stały monitoring stopnia realizacji działań oraz poziomu KPI umożliwi podejmowanie odpowiednich decyzji o charakterze strategicznym oraz wdrażanie inicjatyw zwiększających poziom innowacyjności uczelni.

Jak to wyglądało w UMED?

Strategia Rozwoju Uniwersytetu Medycznego w Łodzi w oparciu o metodykę BSC jest realizowana od 2010 roku. Od tego czasu zostało przeprowadzonych kilka aktualizacji, które wynikały bezpośrednio z bieżących analiz i stopnia realizacji poszczególnych celów i wskaźników.

Obecna wersja Strategii została zatwierdzona przez senat uczelni 17 grudnia 2020 r. Prace nad aktualizacją dokumentu trwały kilka miesięcy i obejmowały przeprowadzenie następujących działań:
- analiza SWOT – TOWS,
- analiza interesariuszy,
- analiza otoczenia,
- wywiady i zbieranie informacji od właścicieli poszczególnych obszarów, celów i działań.

9. M. Siemionek-Ruskań, Strategiczna Karta Wyników jako narzędzie zarządzania szwedzkim miastem, Zarządzanie i Finanse, Journal of Management and Finance Vol. 16, No. 2/2018, s. 208
10. R.S. Kaplan, D.P. Norton, Strategiczna karta wyników. Jak przełożyć strategię na działanie, PWN, Warszawa 2002, s. 12

Aktualnie Strategia składa się z czterech obszarów:

- Kształcenie,

- Nauka i działalność B+R,

- Zarządzanie i rozwój organizacyjny,

- Współpraca na rzecz budowania systemu ochrony zdrowia.

W ramach obszarów zostały zdefiniowane cele strategiczne, cele operacyjne i działania, które przypisano do czterech Perspektyw BSC wskazanych wyżej, tj. perspektywa klienta, perspektywa procesów wewnętrznych, perspektywa rozwoju, perspektywa finansowa.

Do celów strategicznych i operacyjnych przypisano wskaźniki (KPI). Cele strategiczne (długookresowe), służą realizacji założeń wizji i misji, zostały wybrane zgodnie z priorytetami uczelni oraz założeniami zawartymi w danym obszarze. Cele strategiczne są realizowane poprzez cele operacyjne (krótkookresowe), w ramach których zostały zdefiniowane działania. Natomiast działania zostały rozpisane dodatkowo na projekty, których wykonanie warunkuje realizację działań. Dzięki temu podczas realizacji strategii zachodzi ścisły związek pomiędzy celami strategicznymi, celami operacyjnymi oraz działaniami. Polega on na tym, że wykonanie poszczególnych działań prowadzi do osiągnięcia celu operacyjnego, osiągnięcie celów operacyjnych, składających się na dany cel strategiczny, skutkuje realizacją tego celu, potwierdzoną poprzez osiągnięcie oczekiwanych wartości wskaźnika danego celu.

Zachęcam Państwa do zapoznania się z aktualnym dokumentem *Strategii Rozwoju Uniwersytetu Medycznego w Łodzi na lata 2021-2025*. Jeśli są Państwo zainteresowani szerszymi informacjami w zakresie zarządzania strategicznego i zarządzania projektami, zapraszam do kontaktu, chętnie udzielę informacji i wskazówek, a także zapoznam się z Państwa uwagami i sugestiami.

Pamiętajmy, że jak powiedział Peter F. Drucker: *jedyną stałą rzeczą w organizacji jest zmiana.*

SmartUMED – kto ma, nie błądzi

SmartUMED to aplikacja na telefon, która ułatwia poruszanie się wewnątrz uczelnianych kampusów oraz wspiera analizę danych o budynkach. To kolejny krok w realizacji celów zrównoważonego rozwoju w ramach polityki EcoUMED 2.0 oraz Strategii Zielony Kampus CKD. Aplikacja będzie dostępna dla wszystkich użytkowników już pod koniec stycznia 2022.

Funkcjonalności:

- **mapa kampusów UMED**
  wraz z nawigacją między budynkami oraz wewnątrz nich (między pomieszczeniami),
- **wydarzenia i aktualności z życia uczelni,**
- **parking**
  - sprawdzanie ilości wolnych miejsc na parkingach UMED oraz zapisanie lokalizacji swojego samochodu,
- **przycisk SOS**
  - możliwość wezwania pomocy wraz z lokalizacją.

SmartUMED pozwala na wyznaczanie tras pomiędzy 47 budynkami Uniwersytetu Medycznego. Dostępne do wyboru są dwa rodzaje transportu: komunikacja miejska oraz trasa piesza.

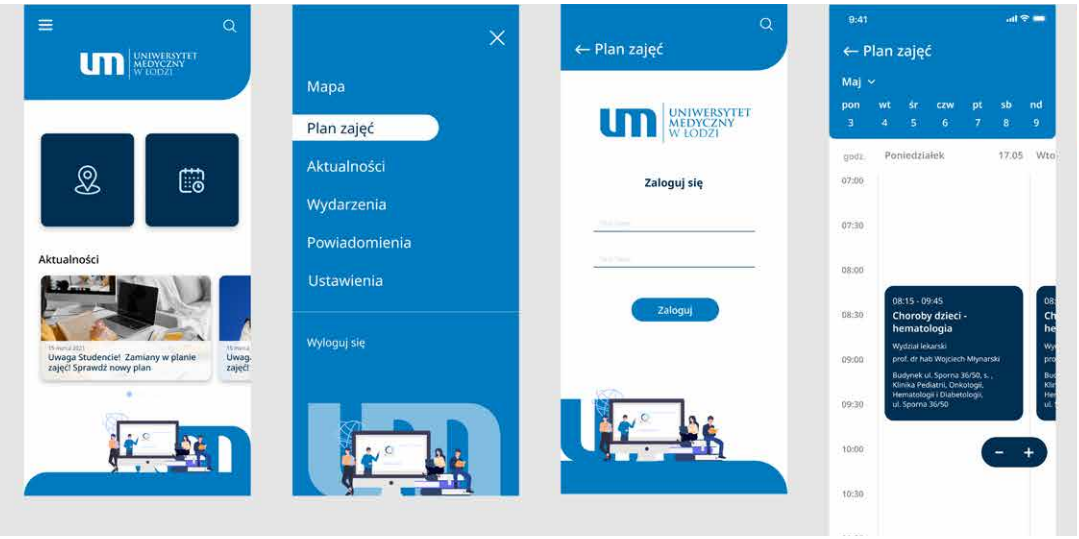

Aplikacja zawiera mapę z możliwością nawigacji, która w oparciu o zainstalowane w obiektach uniwersytetu beacon'y (miniaturowe urządzenia, które korzystają z technologii Bluetooth, mogące służyć m.in. jako nawigacja), wskazuje drogę wewnątrz budynku do wybranych pomieszczeń.
Jest także przydatna w obiektach, które nie są wyposażone w beacon'y - użytkownik oznacza na mapie miejsce, w którym obecnie się znajduje, a następnie wskazuje miejsce docelowe.

Mapa obejmuje punkty użyteczności publicznej (np. toalety, windy, stołówki), a także informacje na temat udogodnień dla użytkowników z różnymi rodzajami niepełnosprawności (np. toalety przystosowane dla osób niepełnosprawnych, windy). Możliwe jest wybranie trasy odpowiedniej dla osób z niepełnosprawnościami.

Dostępna jest również wyszukiwarka pomieszczeń oraz obiektów, pozwalająca na wyszukiwanie po nazwie lub kategorii. Jako cel można wskazać:

- konkretny punkt na mapie (poprzez zaznaczenie),
- konkretny budynek (wg listy z możliwością przeszukania),
- konkretne pomieszczenie w budynku (wg numeru lub nadanej nazwy – z możliwością przeszukania),
- pomieszczenie, w którym znajduje się sekretariat jednostki organizacyjnej,
- dowolny obiekt wg nazwy (z możliwością przeszukania).

Kierowcy mogą skorzystać z opcji zapamiętania miejsca zaparkowania pojazdu na terenie uczelni oraz uzyskać informacje o liczbie dostępnych miejsc parkingowych.

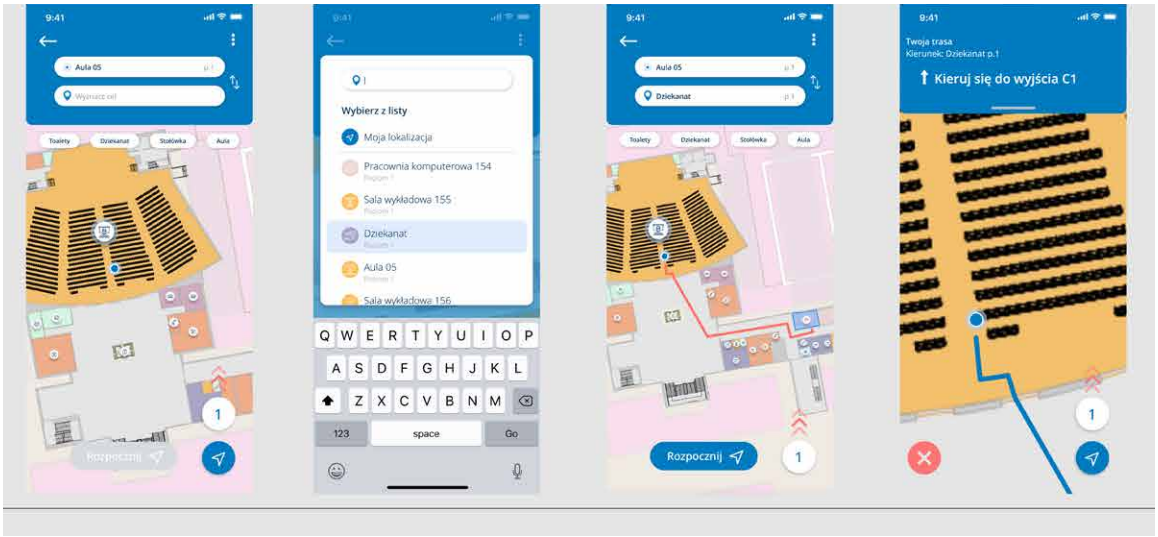

Ze SmartUMED łatwiej znaleźć miejsce umówionego spotkania poprzez wygenerowanie linku z dokładną lokalizacją i przesłanie go za pośrednictwem poczty e-mail. Dostępne są także bieżące informacje o wydarzeniach i aktualnościach z życia uczelni.

Funkcja SOS zapewnia możliwość wezwania pomocy w sytuacji zagrożenia. Komunikat zostanie automatycznie wysłany do właściwych służb wraz z lokalizacją.

Aplikacja jest bezpłatna i została przygotowana w dwóch wersjach językowych - polskiej i angielskiej.
Aby zainstalować SmartUMED na urządzeniu należy skorzystać z ogólnodostępnych platform Google Play (telefony z systemem Android) lub AppStore (telefony z systemem iOS).
Instrukcje dla użytkowników będą zamieszczone w intranecie oraz w Wirtualnej Uczelni.

Koszt aplikacji - 823 890 zł

Finansowanie w ramach 3 projektów:
- Operacja-Integracja! Zintegrowany Program Uniwersytetu Medycznego w Łodzi
- UMED łączy – program zwiększenia dostępności Uniwersytetu Medycznego w Łodzi
- EcoUMED – polityka zrównoważonego rozwoju Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

Pracownik i pracodawca w obliczu koronawirusa

Agnieszka Komorowska-Michałek,
Beata Łanik
Biuro Kadr

Dzisiaj na zagadnienia bezpieczeństwa i higieny pracy musimy spojrzeć w inny sposób, a istniejące zasady dostosować do nowej sytuacji, w jakiej się znaleźliśmy. Poniżej przypomnimy definicje pojęć związanych z pandemią COVID-19, w odniesieniu do pracy.

Kwarantanna jest odosobnieniem osoby zdrowej, która miała bezpośredni kontakt z chorymi lub podejrzanymi o zakażenie koronawirusem, a nie była zaszczepiona.

Co oznacza bezpośredni kontakt?

- przebywanie w bezpośredniej bliskości (twarzą w twarz) z osobą chorą, w odległości mniejszej niż 2 m przez ponad 15 minut,
- bezpośredni kontakt fizyczny z osobą zakażoną wirusem SARS-CoV-2 (np. podanie ręki),
- bezpośredni kontakt bez środków ochronnych z wydzielinami osoby z COVID-19 (np. dotykanie zużytej chusteczki higienicznej, narażenie na kaszel osoby chorej),
- przebywanie w tym samym pomieszczeniu, co chory z COVID-19, przez co najmniej 15 minut (np. w mieszkaniu, w klasie, poczekalni szpitala/przychodni, sali konferencyjnej),
- kontakt na pokładzie samolotu lub innych środków transportu zbiorowego obejmujący osoby zajmujące dwa miejsca (w każdym kierunku) sąsiadujące z osobą z COVID-19, osoby towarzyszące w podróży lub sprawujące opiekę nad osobą z COVID-19, członków załogi obsługujących sekcję, w której znajduje się chory.

Źródło: strona https://www.gov.pl/web/koronawirus/mialem-kontakt-z-osoba-zakazona-koronawirusem

Na ten moment w sytuacji kiedy przebywasz na kwarantannie i nie masz objawów choroby nie zostaniesz skierowany na test na COVID-19 .

Warto pamiętać, że osoby współzamieszkujące z osobą przebywającą na kwarantannie nie podlegają już kwarantannie.

Jeśli natomiast miałeś bezpośredni kontakt z osobą zarażoną SARS-COV-2 (potwierdzoną pozytywnym wynikiem testu), zgłoś ten fakt Inspekcji Sanitarnej, korzystając z elektronicznego formularza, dostępnego na stronie gov.pl.

Jeśli twój kontakt z osobą chorą nie był bezpośredni – obserwuj swój stan zdrowia. Gdy wystąpią objawy choroby, powinieneś skontaktować się z lekarzem podstawowej opieki zdrowotnej za pośrednictwem teleporady.

Źródło: https://www.gov.pl/web/koronawirus/mam-objawy-covid-19

Obowiązku odbycia kwarantanny nie stosuje się do osób w pełni zaszczepionych przeciwko COVID-19.

Kwarantanna trwa 10 dni, jeśli w jej trakcie nie wystąpiły objawy COVID-19.

Izolacja to odosobnienie osoby lub grupy osób chorych na SARS-CoV-2, czyli z pozytywnym wynikiem testu, w celu uniemożliwienia przeniesienia biologicznego czynnika chorobotwórczego na inne osoby.

Izolacja domowa trwa 10 dni, jeżeli u pacjenta nie wystąpiły objawy COVID-19 pomimo pozytywnego wyniku testu.

W przypadku uzyskania dodatniego wyniku testu, kwarantanna przekształca się w izolację, która kończy się: u osób objawowych – 3 dni od ustąpienia objawów, ale nie krócej niż 13 dni od wystąpienia objawów; u osób bezobjawowych – 10 dni liczone od uzyskania wyniku dodatniego (poprzedzającej kwarantanny nie wlicza się w te 10 dni).

Podczas trwania kwarantanny i izolacji nie można opuszczać domu.

Niemożność wykonywania pracy przez osobę odbywającą kwarantannę lub będącą na izolacji jest traktowana na równi z niezdolnością do pracy z powodu choroby (dla celów wypłaty świadczeń pieniężnych z tytułu choroby, tj. wynagrodzenie chorobowe lub zasiłek chorobowy).

Natomiast, jeśli stan zdrowia na to pozwala, w trakcie kwarantanny lub izolacji pracownik, po ustaleniach ze swoim przełożonym, może wykonywać pracę w trybie zdalnym. O tym fakcie należy niezwłocznie poinformować (nie później niż w ciągu 2 dni) Dział Spraw Osobowych, wysyłając wiadomość na adres kadry@umed.lodz.pl.

Udanie się na wykonanie testu w kierunku SARS-CoV-2, każdorazowo powoduje objęcie kwarantanną, nawet jeżeli dotyczy to dnia wolnego od pracy.

Źródło: *https://www.gov.pl/web/koronawirus*

Konferencja „(Nie)pełnosprawni na rynku pracy”

Maria Religa
Biuro Obsługi Studiów

3 listopada 2021 r. już po raz ósmy odbyła się konferencja pt. „(Nie)pełnosprawni na rynku pracy” organizowana przez Uniwersytet Medyczny w Łodzi oraz Fundację Łódź Akademicka. W tegorocznej edycji tematem przewodnim była „(Nie)elastyczność rynku pracy osób z niepełnosprawnościami podczas pandemii koronawirusa”. W obecnej sytuacji związanej z walką i skutkami COVID-19 podjęto tematykę kryzysu ekonomicznego, mającego również szczególny wpływ na osoby z niepełnosprawnościami i na rynek pracy, który już nie będzie taki sam jak przed epidemią.

Uczestników powitał prof. Tomasz Kostka – Prorektor ds. Kształcenia Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. Wykład inauguracyjny „Dostępna Uczelnia – rządowy program wsparcia osób z niepełnosprawnościami” wygłosił Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji i Nauki Tomasz Rzymkowski.

Następnie Paweł Wdówik, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych, wystąpił z wykładem „Edukacja, a zatrudnienie Osób z Niepełnosprawnościami”. W programie nie zabrakło tematu trwającej pandemi - profesor Uniwersytetu Medycznego w Łodzi Anna Piekarska wygłosiła wykład „Epidemia oczami *zakaźnika* i nie tylko...”.

Pandemia była również tematem przedstawianym w kontekście zagrożeń i szans dla aktywizacji zawodowej osób z niepełnosprawnościami. Podczas całodniowego wydarzenia uczestnicy wysłuchali prelekcji dotyczących działań miasta Łodzi w tym zakresie, a specjaliści przedstawiali korzyści prawne zatrudniania osób z niepełnosprawnościami. Wśród zaproszonych prelegentów nie zabrakło osób z niepełnosprawnością, które opowiedziały

ŁÓDŹ, 02 LISTOPADA 2021 R.
(NIE)PEŁNOSPRAWNI
NA RYNKU PRACY
ZJAZD PEŁNOMOCNIKÓW
UCZELNI WYŻSZYCH DS. OSÓB
Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI
łódź akademicka
um

o sobie i swoich zmaganiach, udawadniając, że determinacja i dążenie do celu są właściwą drogą do osiągnięcia sukcesów zawodowych.

Tegoroczna edycja, z racji panujących w kraju warunków epidemiologicznych, odbyła się w formule hybrydowej, która gwarantowała wszystkim bezpieczeństwo oraz swobodny udział w prowadzonych dyskusjach. Do udziału w konferencji zaproszono wielu znakomitych gości i przedsiębiorców otwartych na zagadnienia aktywizacji zawodowej osób z niepełnosprawnościami. Wydarzenie było także okazją do promocji firm i przedsiębiorstw, które tworzą nowe miejsca pracy, oraz produkty związane z szeroko rozumianą niepełnosprawnością, rehabilitacją oraz opieką zdrowotną skierowaną do osób z niepełnosprawnościami.

Konferencji towarzyszył V Zjazd Pełnomocników Uczelni Wyższych ds. Osób z Niepełnosprawnościami, podczas którego blisko 40 gości z całego kraju podjęło dyskusję w zakresie bieżących tematów legislacyjnych oraz działań związanych z realizacją zapisów wynikających z Ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami.

Serdecznie dziękujemy uczestnikom, partnerom i sponsorom wydarzenia.

Do zobaczenia za rok!

Mentoring sekretarek na Uniwersytecie Medycznym

Biuro Kadr

W roku 2018 na Uniwersytecie Medycznym w Łodzi powstał projekt *Umed.kom* czyli UMED komunikuje. Głównym celem projektu było określenie, wypracowanie i upowszechnienie dobrych praktyk w zakresie zarządzania informacją w uczelni. Adresatami projektu byli pracownicy, zatrudnieni na stanowisku sekretarki. W odpowiedzi na te oczekiwania Biuro Kadr UMED wprowadziło *Program mentorski dla sekretarek*, którym objęta jest każda nowa osoba zatrudniana na stanowisku sekretarki.

Celem programu jest przekazanie nowej sekretarce potrzebnej wiedzy i kompetencji koniecznych do sprawnego działania w tym zawodzie. W procesie uczestniczą mentorki (doświadczeni pracownicy) i menti (nowe osoby w organizacji). Nasze mentorki, znają organizację, potrafią przekazać wiedzę innym, wiedzą jak i gdzie załatwić wszystkie trudności związane z pracą sekretarki na UMED. Osoby te samodzielnie zgłosiły się do projektu.

Menti zostaje każda nowa osoba zatrudniona na stanowisku sekretarki.

Zajęcia z mentorem to jedna z możliwości rozwoju zawodowego, jakie oferujemy naszym pracownikom. Wsparcie doświadczonego mentora inspiruje do poszerzania osobistych i zawodowych kompetencji, co w efekcie przełoży się na wydajność pracy. Przekazanie potrzebnej wiedzy o organizacji, o procesach, jakie w niej zachodzą, ma kluczowy wpływ na szybkość wdrożenia nowego pracownika i uzyskania przez niego oczekiwanej efektywności.

Dzięki wsparciu mentora ograniczamy stres związany z nowym miejscem pracy, a już sama świadomość, że z każdym pytaniem, menti może zwrócić się do doświadczonego

mentora, pozwala skupić się na realizacji powierzonych zadań, zamiast na szukaniu danych do jego realizacji.

We wrześniu 2021 do naszego programu dołączyły dwie nowe mentorki.

Pani Julia Walczak
Pracuje na UM-edzie od 2018 roku, prowadzi sekretariat Zakładu Biomedycyny i Genetyki. Z wykształcenia jest biologiem-antropologiem.
Bardzo dobrze radzi sobie z trudnymi zadaniami, ma bardzo dobrą organizację pracy. Mocne strony Pani Julii to zaangażowanie i pozytywne nastawienie. Praca jest dla niej okazją do rozwoju oraz spełniania swoich ambicji.
W wolnych chwilach lubi podróżować, jeździć na rowerze oraz czytać książki. Pani Julia jest dawcą szpiku - uratowała życie dziewczynie w swoim wieku, całym sercem poświęca się akcjom propagowania idei dawstwa szpiku poprzez organizację rejestracji potencjalnych dawców, udział w wywiadach, szkoleniach i webinariach (o czym pisaliśmy w „UM magazynie" nr 4/2021)

Pani Paulina Myga
Jest absolwentką Wydziału Chemicznego PŁ. Od 2015 r. sekretarka medyczna w Klinice Ortopedii i Ortopedii Dziecięcej. Od 2017 kliniczna sekretarka UM. Jest osobą sumienną, energetyczną, pomocną i ambitną. W pracy najbardziej ceni sobie kontakt z ludźmi oraz możliwości rozwoju. Po pracy realizuje się jako instruktorka fitness.

W zespole mentorskim jest także Pani Agnieszka Wójcik, która jest z nami od samego początku programu.

Pani Agnieszka Wójcik
Pracuje na UMedzie od 2012 roku, prowadzi sekretariat w Klinice Geriatrii. Bardzo dobrze radzi sobie z programami komputerowymi, które są wykorzystywane na uczelni. Jej receptą na trudne sprawy jest uśmiech i pomocna dłoń, którą chętnie oferuje innym.
W wolnych chwilach poświęca się aktywności na świeżym powietrzu. Uwielbia górskie wycieczki. Najwięcej satysfakcji daje jej czas spędzony w gronie najbliższych.

Prezentacja zespołów czwartej edycji *KUMPLA*

Uniwersytet Medyczny w Łodzi właśnie realizuje czwartą edycję programu mentorskiego *KUMPEL*. W ramach projektu cztery zespoły naukowe, składające się z: mentora, opiekuna i dwóch uczniów szkół patronackich, przez rok realizują swoje tematy.
Poniżej przedstawiamy Państwu ich dotychczasowe osiągnięcia.

Zespół czerwony

Sandra Garnys, Paweł Masiarek

Od paru miesięcy mamy wielką przyjemność uczyć się i poszerzać nasze horyzonty w ramach projektu KUMPEL. Jest to inicjatywa Uniwersytetu Medycznego w Łodzi dla ludzi młodych, pragnących rozwijać swoje pasje i zainteresowania związane z naukami medycznymi. W marcu, podczas inauguracji projektu, czekała nas skrywająca odrobinę niepewności rozmowa kwalifikacyjna. Mentorzy i opiekunowie tegorocznej edycji projektu zadawali nam pytania dotyczące naszych dodatkowych aktywności, hobby, marzeń czy też

planów na przyszłość. Na podstawie odpowiedzi zostaliśmy podzieleni na zespoły i tym sposobem my – Sandra Garnys (z XXXIII LO) i Paweł Masiarek (z I LO) – trafiliśmy pod anielskie, czerwone skrzydła dr. n. med. Gianluci Paduli i dr n. med. Karoliny Kopacz. Pracujemy w Uczelnianym Laboratorium Ruchu i Wydolności Fizycznej Człowieka – DynamoLab.

Nasze projektowe zmagania pomagają nam odpowiedzieć na pytanie: „Czy substancje wyskokowe mogą wyprowadzić człowieka z równowagi?". Poprzez korzystanie z interesujących pomocy naukowych - takich jak alko- i narkogogle - odkrywamy, jak substancje psychoaktywne działają na organizm człowieka, na poszczególne układy narządów. Wyjątkową uwagę skupiamy na układzie ruchu i równowagi oraz układzie nerwowym, ale nasze zaciekawienie przyciąga również układ krwionośny czy też układ pokarmowy.

Warto wspomnieć o naszych marzeniach. Tym największym jest rozwijanie się w kierunku medycyny. Altruistyczna strona zawodu lekarza jest dla nas, młodych, bardzo motywująca. Projekt KUMPEL stwarza nam nietuzinkową możliwość prowadzenia samodzielnie pierwszych badań naukowych i wywiadu z badanym. W okresie wakacyjnym mogliśmy zaprosić naszych przyjaciół i znajomych do DynamoLab i spróbować własnych sił po drugiej stronie biurka lekarskiego. Zostaliśmy również zapoznani z dobrymi praktykami prowadzenia badań naukowych i metodologią

postępowania przy planowaniu badań. Dzięki udziałowi w projekcie i wsparciu ze strony dr. Paduli i dr Kopacz możemy być częścią społeczności naukowej oraz doświadczyć ewolucji projektu od części teoretycznej do części praktycznej. Jesteśmy również stymulowani przez naukową załogę zespołu czerwonego do samodzielnego wyszukiwania informacji, przygotowywania prezentacji i ich przedstawiania. To wszystko sprawia, że nie odczuwamy stresu związanego z pierwszymi rozmowami z naszymi „pacjentami" oraz możemy śmiało przedstawiać nasze naukowe doniesienia.

Udział w Programie Mentorskim Uniwersytetu Medycznego w Łodzi KUMPEL pozwala nam stawiać krok na przód w doświadczeniu związanym z medycyną. Możliwości płynące z uczestnictwa w projekcie są nieopisane. Program wpływa przede wszystkim na pogłębienie naszej wiedzy, która jest w dzisiejszym świecie jedną z cenniejszych wartości, oraz na transfer wiedzy teoretycznej w praktykę. Zaczerpniętymi umiejętnościami i kompetencjami dzielimy się z rówieśnikami, którzy również często aspirują do bycia lekarzami. Dodatkowo KUMPEL sprawia, że nasza ciekawość świata nie pozostaje ograniczona szkolnymi podręcznikami, ale wyposażona jest w skrzydła, dzięki którym znacznie poszerza swój zasięg.

Zespół niebieski

Oliwia Byczkowska, Bartosz Chojnacki

Tematem przewodnim zespołu Niebieskiego jest: „Wykorzystanie modeli komórkowych jako narzędzi w badaniach nad mykotoksynami". Uczestnikami projektu w zespole Niebieskim są: Oliwia Byczkowska oraz Bartosz Chojnacki, a opiekę nad grupą sprawują dr Karolina Kowalska oraz prof. Agnieszka Piastowska-Ciesielska.

Modele komórkowe stanowią jedno z podstawowych narzędzi pracy we współczesnej nauce, są one nieodłącznym elementem badań podstawowych, jak i wdrożeniowych. Można śmiało twierdzić, że dzisiejsza nauka nie istniałaby bez modeli komórkowych. Odpowiednio dobrane linie komórkowe, warunki i sposoby ich hodowli wraz z nowoczesnymi technikami biologii molekularnej, takimi jak cytometria przepływowa czy obrazowanie fluorescencyjne, w połączeniu z analizą ekspresji genów i białek umożliwiają przeprowadzenie oryginalnych i interesujących badań naukowych. Mykotoksyny są produktami wtórnego metabolizmu grzybów strzępkowych obecnych w środowisku. Poznanie i zrozumienie jak działają na organizmy żywe, pozwala określić nie tylko zagrożenie, na jakie jesteśmy narażeni w związku z ich obecnością, ale i ich potencjalne wykorzystanie w medycynie.

Oliwia jest uczennicą Akademickiego Liceum Ogólnokształcącego w Kutnie. Interesuje się naukami przyrodniczymi, językami obcymi, a jej wielką pasją jest muzyka. Oliwia ukończyła szkołę muzyczną II stopnia na wydziale wokalistyki jazzowej z tytułem muzyka. Bierze udział i zdobywa liczne nagrody w konkursach przedmiotowych z chemii oraz języka angielskiego, a ważnym osiągnięciem jest ukończenie olimpiady Zwolnieni z Teorii z projektem „Oddaj serce".
Bartosz ukończył uczęszcza do I Liceum Ogólnokształcącego im. Bolesława Chrobrego w Piotrkowie Trybunalskim. Uczestniczył w wielu konkursach, a na wyróżnienie zasługuje tytuł laureata Ogólnopolskiego Konkursu Przedmiotowego z chemii. Jest członkiem rejonowego WOPR w Piotrkowie Tryb., gdzie aktywnie się udziela. Jego priorytetami są zarówno rozwój osobisty, jak i niesienie pomocy innym.

Nasza praca laboratoryjna rozpoczęła się od zapoznania się z metodyką hodowli komórkowych. Poza praktycznymi aspektami nauki mieliśmy okazję pracy z publikacjami naukowymi i przygotowania analizy literaturowej dotyczącej wybranych linii komórkowych oraz samych mykotoksyn. W trakcie okresu wakacyjnego braliśmy udział w pracach badawczych prowadzonych przez zespół Zakładu Hodowli Komórkowych i Analiz Genomowych. Sami też mieliśmy szansę wykonać podstawowe eksperymenty czy procedury izolacji materiału pochodzącego z hodowli komórkowych.

Mieliśmy też możliwość zwiedzenia Międzyresortowego Instytutu Chemii Radiacyjnej na Wydziale Chemicznym Politechniki Łódzkiej, z którym badania prowadzi Zakład. Po Instytucie oprowadzał nas prof. Piotr Ulański, który na wstępie krótko streścił historię Instytutu, a także opowiedział, czym zajmują się jego pracownicy. Profesor opowiedział o wielu technikach, m.in. jak powstaje nanożel, hydrożel, jak wygląda sieciowanie i degradacja, a także o wpływie promieniowania na różne polimery. Poznaliśmy również flagowy produkt opracowany przez Instytut, czyli hydrożelowe opatrunki na oparzenia. Pomimo tego, iż nie jest to uczelnia medyczna, okazało się, że większość badań przeprowadzanych w tym Instytucie, wykorzystywanych jest na rzecz medycyny.

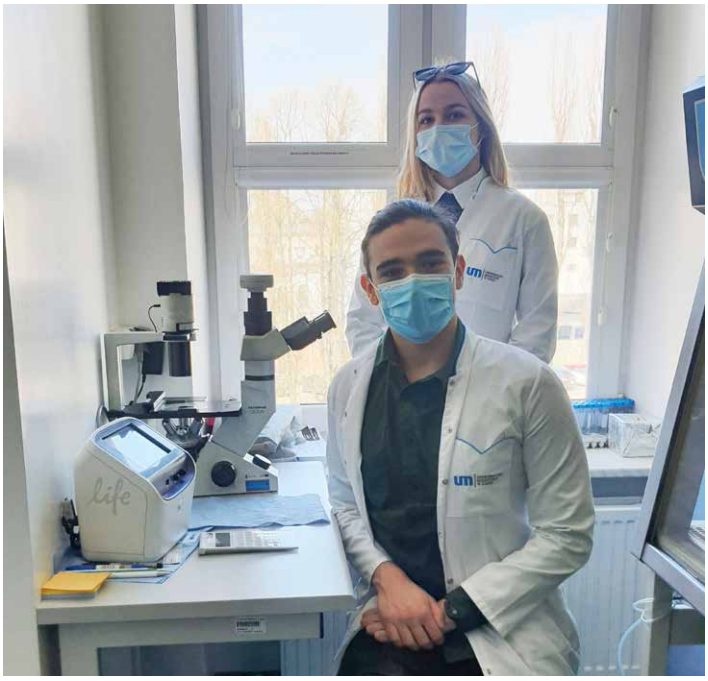

Później mieliśmy możliwość zobaczenia różnych zakładów oraz obejrzenia wielu specjalistycznych sprzętów. Prof. Marian Wolszczak pokazał oraz wytłumaczył działanie układów do fotolizy, które są wykorzystywane m.in. do badania nowych leków antynowotworowych. Prof. Beata Brożek-Pluska pokazała nam Zakład Biospektroskopii i chemii medycznej, gdzie zobaczyliśmy mikroskop konfokalny, spektrometr Ramana, spektrofotometr, które pomagają w badaniach nad biopsją optyczną umożliwiającą wskazanie zmian nowotworowych na podstawie biomarkerów spektroskopowych. Te badania są już w fazie testów *in vivo* na tkankach mózgu i gruczołu piersiowego myszy.

Mimo braku możliwości wejścia do pomieszczenia, poznaliśmy działanie komory radiacyjnej wykorzystywanej do napromieniania większych obiektów. W praktyce używana jest ona m.in. do sterylizacji i higienizacji produktów. Ostatnim punktem wycieczki był liniowy akcelerator elektronów. Przyśpieszone polem elektrycznym cząstki poruszają się w nim prostoliniowo. Ma on różne tryby w zależności od wykorzystania. Może on służyć, podobnie jak komora radiacyjna, do sterylizacji, ale także do sieciowania polimerów w produkcji hydrożelu, czy też do innych badań naukowych. Oprócz tych głównych obiektów naszego zainteresowania podczas wycieczki, zobaczyliśmy także

laboratorium sonochemii, biochemii medycznej i spektroskopii molekularnej.

W laboratorium jesteśmy zaangażowani w aktualnie prowadzone badania: pasażujemy komórki, zakładamy hodowle komórkowe, oceniamy żywotność komórek z wykorzystaniem metody MTT, badamy ekspresję białka z wykorzystaniem metody *Western blot*, liczymy migrację komórek (*scratch assay*). W ostatnim czasie zaangażowaliśmy się również w przygotowanie aplikacji do konkursu ONKOGRANTY V finansowanego przez Polską Ligę Walki z Rakiem, którego celem jest popularyzacja Europejskiego Kodeksu Walki z Rakiem wśród naszych rówieśników. Tym samym, oprócz pracy laboratoryjnej, angażujemy się w popularyzację nauki.

Zespół zielony

Julia Kowalska, Piotr Siciński

Od marca 2021 roku mamy zaszczyt uczestniczyć w fantastycznym projekcie Uniwersytetu Medycznego w Łodzi pt. KUMPEL. Jest to projekt skierowany do najzdolniejszej młodzieży licealnej, której celem jest rozwój osobisty i zawodowy. Daje on nam możliwość pracowania przez rok w prawdziwych zespołach badawczych. Dzięki temu projektowi nabędziemy wiedzę z zakresu różnych technik biotechnologii oraz obsługi sprzętu laboratoryjnego niezbędnej nam do realizacji tematu naszych badań – a to wszystko dzięki doświadczeniu i wiedzy opiekuna naszej grupy dr. hab. n. farm. Przemysława Sitarka, prof. uczelni. W naszej opinii uczestnictwo w projekcie bardzo pomoże nam w dostaniu się na nasze wymarzone kierunki na Uniwersytecie Medycznym w Łodzi.

Julia jest uczennicą III Liceum Ogólnokształcącego im. Tadeusza Kościuszki w Łodzi. Jej pasją są nauki przyrodnicze, a także zagadnienia związane z medycyną, czego efektem są doskonałe wyniki z przedmiotu biologia. Uczestniczyła w wielu ćwiczeniach i wykładach organizowanych przez Uniwersytet Medyczny w Łodzi. Brała udział w akcjach charytatywnych, m.in. zbiórkach misyjnych. Jej marzeniem jest studiowanie na kierunku lekarsko-dentystycznym.

Z kolei Piotr uczęszcza do Katolickiego LO Oo. Bernardynów w Łodzi. Uczestniczył w wielu konkursach, jest laureatem Ogólnopolskiego konkursu Meditest. Uczestniczył w wielu wydarzeniach i wykładach organizowanych przez Uniwersytet Medyczny w Łodzi. Jego pasją jest medycyna, a szczególnie nowoczesne metody leczenia oraz muzyka, którą sam amatorsko tworzy. Pomoc innym jest dla niego czymś naturalnym. Projekt ten otwiera mu drogę na jego wymarzone studia medyczne.

Katedra
Biologii i Biotechnologii Farmaceutycznej
Zakład
Biologii i Botaniki Farmaceutycznej

Projektem realizowanym przez nasz zespół jest: „Biotechnologia roślin leczniczych jako strategia pozyskiwania bioaktywnych metabolitów wtórnych". Temat bardzo dla nas ciekawy i pozwalający poznać meandry dziedziny, jaką jest biotechnologia roślin. Podczas przeszukiwania literatury w celu zapoznania się z tematem dowiedzieliśmy się, że biotechnologia roślin jest jednym z działów biotechnologii, dynamicznie rozwijającej się interdyscyplinarnej dziedziny nauki zajmującej się różnymi sposobami wykorzystania organizmów żywych w celach praktycznych. Badania w ramach tej dziedziny zmierzają do wykorzystania szerokiego potencjału m.in. komórek roślinnych. Etapem podstawowym w pracach jest założenie roślinnej kultury *in vitro*. Musimy jednak bardzo uważać, ponieważ kultury tego typu są prowadzone w sterylnych warunkach i mogą dotyczyć pojedynczych komórek, tkanek, organów, fragmentów lub całych roślin. Rośliny przeżywają aktualnie swój renesans w medycynie i wielu badaniach naukowych, pomimo, że od wieków są dla człowieka podstawowym źródłem substancji leczniczych. Zdobycze dzisiejszej nauki, w tym właśnie biotechnologii, pozwalają w coraz większym stopniu korzystać z ich ogromnego potencjału. Stały się m.in. obiecującą platformą wykorzystywaną do wytwarzania cennych związków o charakterze biofarmaceutyków.

W naszym projekcie podjęliśmy się próby uzyskania różnych kultur *in vitro* roślin leczniczych z rodzaju *Salvia* i *Phlomis* na drodze zróżnicowanych technik biotechnologicznych, przygotowanie z uzyskanego przez nas materiału roślinnego ekstraktów oraz określenie ich potencjału we wstępnych badaniach biologicznych. Pierwszym etapem naszej pracy była powierzchniowa sterylizacja nasion w celu pozbycia się bakterii i grzybów. Nie była to łatwa sprawa, ponieważ nasze małe doświadczenie w tej kwestii doprowadzało do serii zakażeń, ale - jak mówi przysłowie - trening czyni mistrza i za trzecim razem udało się nam uzyskać sterylne siewki. Po około dwóch tygodniach siewki były odcinane i przenoszone na podłoże stałe MS z regulatorami wzrostu: IAA (kwas indolilo-3-octowy) i BAP (6-benzylaminopuryna) dla wzrostu pędów *Salvia* oraz TDZ (tidiazuron) dla indukcji pędów Phlomis. Z kolei odcięte korzenie przenosiliśmy na podłoże płynne MS w celu zainicjowania hodowli korzeni prawidłowych z badanych gatunków. Po pięciu tygodniach odcięliśmy szczytowe części pędów i przenieśliśmy je na świeże podłoże o tym samym składzie. Hodowla pędów była prowadzona tak przez 3 kolejne 5-tygodniowe pasaże w celu uzyskania odpowiedniej do rozpoczęcia badań liczby eksplantatów. W celu uzyskania kultur kalusowych pędy zostały przeniesione na podłoże stałe MS z dodatkiem auksyny 2,4-D. W celu ukorzenienia pędy przenosiliśmy na agarowe podłoże MS zawierające NAA (kwas naftylo-1-octowy), IAA lub IBA (kwas indoliło-3-masłowy). Do tej pory udało się nam uzyskać sterylne kultury korzeni prawidłowych, kultur zawiesinowych, kultur kalusowych oraz pędów. Następnym krokiem była próba transformacji uzyskanych pędów bakteriami *Rhizobium rhizogenes* samych lub z konstruktem genetycznym w celu indukcji powstania korzeni transformowanych. Aktualnie czekamy z niecierpliwością na pozytywne wyniki tego eksperymentu.

Zespół żółty

Agata Kozajda, Jolanta Mencel

Uczennice zafascynowane medycyną i innymi naukami przyrodniczymi długo czekały na możliwość poznania środowiska klinicznego od wewnątrz. Marzyły o biegu szpitalnym korytarzem, mieszaniu odczynników w laboratorium i przedstawianiu błyskotliwych idei współpracownikom. Jednak dla nas, uczestniczek programu mentorskiego KUMPEL, sen stał się rzeczywistością w momencie, gdy Zakład Biostatystyki i Medycyny Translacyjnej wziął nas pod swoje skrzydła.

Jola, maturzystka z profilu biologiczno-chemicznego XXVI LO im. K.K. Baczyńskiego w Łodzi, od najmłodszych lat pasjonowała się życiem i otaczającym ją światem. Fascynacja biologią i pragnienie poszerzenia horyzontów doprowadziły ją pod drzwi Zakładu Biostatystyki.

Agata, z profilu biologiczno-chemicznego w Publicznym Liceum Uniwersyteckim, szukała drogi do poznania medycyny i odkrywania od podszewki mechanizmów prowadzących do rozwoju chorób.

Tworzymy zgrany duet, przed którym nie ma rzeczy niemożliwych. Projekt dał nam możliwość przetestowania własnej wiedzy, wszechstronnego rozwoju i rozwinięcia umiejętności.

Zaczęłyśmy od tematu mikro-RNA. Dawniej uważane za „odpadki" materiału genetycznego, bezcelowo krążące po krwioobiegu, okazały się źródłem cennych informacji i wydają się być potencjalnie znaczące w diagnostyce chorób. Równolegle zgłębiamy tajniki onkologii. Nowotwór piersi i jajnika to przypadłość dotykająca w szczególnym stopniu kobiety-nosicielki mutacji genów BRCA1 i BRCA2. Nie tylko płeć piękna jest narażona, gdyż panowie z podobnymi mutacjami wykazują zwiększoną podatność zachorowania na raka piersi. Nasz kontakt z diabetologią polegał natomiast na poznaniu typów cukrzycy, mechanizmów odpowiedzialnych za rozwój cukrzycy i metod leczenia chorych z różnymi jej typami. Skuteczne leczenie bowiem, to nie tylko dieta i kontrola poziomu glikemii, ale często diametralna zmiana stylu życia pacjentów. Na szczęście nauka i technologia oferują wiele sposobów wczesnego wykrywania, leczenia i oswajania ludzi z faktem życia z cukrzycą.

Dziedzin pracy naukowej którymi zajmuje się zespół Zakładu jest bardzo wiele, ale wszystkie spina statystyka i analiza danych. Narzędzia,

schematy działania i pojęcia stały się dla nas chlebem powszednim. EBM, czyli Evidence-Based Medicine, stanowi fundament naszego projektu naukowego. Zaczęłyśmy od stworzenia ankiety na temat metod manipulacji danymi i fałszowania informacji, skierowanej do uczniów liceów patronackich. Zaraz po zbadaniu poziomu wiedzy przedstawimy rówieśnikom prawdziwy wykład o podstawach statystyki i przeciwdziałaniu dezinformacji. Po upływie miesiąca od wizyty w danej szkole ankieta zostanie przeprowadzona ponownie z uwzględnieniem kilku drobnych modyfikacji w stosunku do pierwowzoru. Zebrane w ten sposób dane posłużą do napisania naszej pierwszej pracy naukowej. Pełna anonimowość ankiety oraz odstęp czasowy zapewnią rzetelne wyniki, jednocześnie realnie edukując licealistów i motywując ich do szukania informacji na własną rękę.

Równolegle do dydaktycznej części projektu obejmującej badanie wiedzy licealistów w tematyce EBM, rozpoczęłyśmy część badawczą, której celem jest weryfikacja za pomocą odpowiednich narzędzi statystycznych wiarygodności danych dotyczących zakażeń wirusem SARS-CoV-2 pochodzących z różnych krajów. Wykorzystamy do tego prawo Benforda, które opisuje prawdopodobieństwo wystąpienia każdej cyfry na pierwszym miejscu liczb w wielu rzeczywistych zbiorach danych. Prawo to może być wykorzystane do weryfikacji wiarygodności raportowanych danych statystycznych, na przykład tych dotyczących zakażeń i zgonów.

W badaniach wesprze nas jedyny i niezastąpiony Profesor Wojciech Fendler oraz lekarka Zuzanna Nowicka.

Trudne rozmowy z pracownikiem – FUKO

Biuro Kadr

W tym numerze przedstawiamy kolejne po „SPINCE" (UM Magazyn nr 4/2021) narzędzie, które może być ułatwieniem w przeprowadzaniu trudnych rozmów z pracownikiem przy ocenach okresowych, motywowaniu, udzielaniu informacji zwrotnych w pracy menedżera.

Model FUKO

W czym może Ci pomóc?

Ile razy mierzyłeś się z problemem, kiedy musiałeś komuś zwrócić uwagę, ale nie wiedziałeś, w jaki sposób to zrobić, by nie zepsuć z nim relacji? Poznaj FUKO i udzielaj feedbacku właściwie.

Sztuka udzielania konstruktywnej informacji zwrotnej przydatna jest zarówno w życiu prywatnym, jak i w zawodowym. Szczere i asertywne, a jednocześnie konstruktywne wyrażanie swojego zdania opierającego się na faktach, często rozwiązuje wiele problemów, które z pozoru wydają się być „nie do ruszenia".

Model FUKO, może korygować niepożądane zachowania osób w Twoim otoczeniu, ale może też wzmacniać pozytywne postawy.

Może dyscyplinować, ale też i motywować, o ile zadbasz o nakreślenie właściwego kontekstu i zastosujesz się do zasad motywacji przy formułowaniu komunikatu.

F U K O

F – Fakty
Mówiąc o faktach, należy przywołać konkretne sytuacje lub zachowania, jednocześnie unikając ogólników. One niestety często niczego nie wnoszą, a nawet utrudniają rozmowę i wprowadzają współrozmówcę w stan dezorientacji. Skupmy się na tym, żeby nie oceniać osoby, której chcemy zwrócić uwagę, tylko przywołać problem, który nam przeszkadza.

Przykład:
Wczoraj i przedwczoraj przyszedłeś do pracy spóźniony ponad 45 minut, nie informując, że to nastąpi.

U – Uczucia/Ustosunkowanie się
Kolejnym elementem jest przywołanie naszych osobistych uczuć, które pojawiły się w skutek zachowania danej osoby.

Przykład:
Czuję się poirytowany, ponieważ po raz kolejny przychodzisz spóźniony i nie uprzedzasz o tym.

K – Konsekwencje
Przytaczając możliwe konsekwencje negatywnego zachowania, warto zaznaczyć, jaki będzie to miało na nas wpływ. Mówimy, co się stanie, jeśli postępowanie współrozmówcy się nie zmieni.

Przykład:
W konsekwencji część Twoich klientów nie zostało obsłużonych.

O – Oczekiwania
Ostatnim etapem jest przedstawienie naszych oczekiwań. Mówimy jak dana sytuacja mogłaby wyglądać i co można zrobić, aby jej zaradzić. Należy powiedzieć, jaki jest właściwy cel podjętej przez nas rozmowy i jakiej zmiany oczekujemy.

Przykład:
Chcę żebyś punktualnie przychodził do pracy, a w przypadku sytuacji nieprzewidzianej, informował mnie niezwłocznie.

W metodzie tej pojawia się **asertywna postawa oraz chęć ustalenia zasad współpracy**, dbałość o własne potrzeby, jasne wyrażenie opinii oparte na faktach, z szacunkiem dla Twojego rozmówcy.

Żeby metoda była bardziej efektywna, **warto w pierwszym kroku użyć komunikatu „JA"**, np.: „Kasiu, tydzień temu przekazałam Ci kontakt do Pana Marka i jak dotąd, nie otrzymałam potwierdzenia, że udało Ci się z nim wyjaśnić sprawę maili do naszych klientów."

Metoda FUKO sprawdza się doskonale w **motywowaniu** kogoś do wykonania jakiegoś zadania czy zmiany zachowania. Wówczas w miejsce konsekwencji można wstawić **korzyści**,

jakie z tej zmiany dla niego wynikną.

Niezależnie od wybranej metody udzielania informacji zwrotnej, **należy skupić się na zachowaniu**, a nie na osobie.

Już wkrótce Model FUKO – będzie dostępny w formie szkolenia e-learningowego na naszej platformie Moodle.

Rozmowa z prof. Małgorzatą Lelonek

Profesor Małgorzata Lelonek, kierownik Zakładu Kardiologii Nieinwazyjnej, objęła stanowisko przewodniczącej Asocjacji Niewydolności Serca Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego. W tym numerze „UM magazynu" rozmawiamy o sprawowaniu tej odpowiedzialnej funkcji oraz o najważniejszych kwestiach związanych z leczeniem niewydolności serca.

Pani Profesor, od października br. objęła Pani przewodnictwo w Asocjacji Niewydolności Serca Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, to zaszczytna funkcja.

Tak, pełnię tę funkcję w aktualnej kadencji, tj. 2021-2023. To rzeczywiście zaszczytna rola, którą może pełnić osoba będąca ekspertem w danej dziedzinie, w tej sytuacji w zagadnieniach związanych z niewydolnością serca.

Z czym wiąże się aktywność w ramach tej funkcji?

Są to niewątpliwie dodatkowe obowiązki, do których należą aktywności wykładowe oraz eksperckie, również na forum międzynarodowym, gdzie mam przyjemność reprezentować Polskę. Ważna jest także realizacja takich zadań Asocjacji jak upowszechnianie i wspieranie diagnostyki i terapii niewydolności serca, działania związane z optymalizacją funkcjonowania podmiotów prowadzących diagnostykę i leczenie chorych z niewydolnością serca oraz współtworzenie systemu szkolenia personelu medycznego w tym zakresie. Pod patronatem ANS została uruchomiona platforma edukacyjna dla pielęgniarek i pielęgniarzy edukatorów niewydolności serca (www.edu.slabeserce.pl), w której powstawaniu miałam przyjemność uczestniczyć jako członek Rady Naukowej.

To pierwszy krok w zbliżeniu opieki nad pacjentem z niewydolnością serca w naszym kraju do organizacji

takiej opieki w krajach zachodnich, gdzie od wielu lat funkcjonuje stanowisko pielęgniarki niewydolności serca. W licznych opracowaniach pochodzących z różnych krajów udokumentowano, że taki rodzaj opieki jest powiązany ze zmniejszeniem ryzyka wystąpienia hospitalizacji oraz zgonu. Warto podkreślić, że Polska ma od 2008 roku najwyższą liczbę hospitalizacji z powodu niewydolności serca wśród krajów OECD mimo postępu diagnostyki i terapii w tym zakresie. Są one główną kategorią kosztową w wydatkach na świadczenia związane z niewydolnością serca w naszym kraju. W ciągu ostatnich 5 lat zaobserwowaliśmy wzrost kosztów leczenia szpitalnego o 125%, w 2019 roku było to 1,6 mld zł.

Biorąc pod uwagę fakt, że populacja chorych z tym schorzeniem wzrasta i obecnie obejmuje już ok. 1,2 mln Polaków, trzeba zdawać sobie sprawę z istotności problemu i konieczności podjęcia działań systemowych, które pozwolą poprawić sytuację w naszym kraju. Nad tym będzie pracować Asocjacja w bieżącej kadencji.

Której inicjatywie będą Państwo w najbliższym czasie poświęcać najwięcej uwagi i czasu?

W ramach platformy naukowej PTK przygotowałam projekt rejestru pt. *HF-POL wieloośrodkowe badanie obserwacyjne chorych z niewydolnością serca z frakcją wyrzutową lewej komory >40%.* Jest to pierwsze badanie Asocjacji, bierze w nim udział 20 ośrodków sprawujących opiekę nad pacjentem z niewydolnością serca o różnym stopniu referencyjności - od poradni kardiologicznych, przez oddziały kardiologiczne i internistyczne, do ośrodków przeszczepowych. Celem projektu jest ocena charakterystyki klinicznej i rokowania w rocznej obserwacji polskich pacjentów z niewydolnością serca z frakcją wyrzutową >40% oraz identyfikacja

czynników, które pozwoliłyby zredukować ryzyko hospitalizacji i zgonów. Rejestr pozwoli uzyskać rzeczywiste dane z *real life*. Populacja tych chorych nie została dotychczas w Polsce dobrze opisana. Dodatkowo ograniczenia kodowania świadczeń oraz klasyfikacji rozpoznań wg ICD stanowią istotny problem w określeniu, z jak dużym rozpowszechnieniem tej populacji chorych mamy do czynienia w naszym kraju. Przeprowadzenie projektu pozwoli uzyskać istotne dane pochodzące z praktyki klinicznej, które będą stanowić podstawę do szeroko pojętej poprawy jakości ochrony zdrowia z uwzględnieniem wszystkich jej poziomów (leczonych, leczących oraz organizujących opiekę medyczną) oraz tworzenia dobrych praktyk wzorem krajów zachodnioeuropejskich, które prowadzą takie rejestry od wielu lat. Uczestnicząc w pracach Komitetu Naukowego ESC *Heart failure with Preserved Ejection Fraction* w latach 2019-2021, nabrałam doświadczenia, które mogę wykorzystać w takich inicjatywach jak rejestr ANS.

Istotne są tutaj również organizacje pacjentów funkcjonujące bardzo sprawnie od kilku lat, stanowiące coraz mocniejszy głos w debatach i przydatne w wypracowaniu wspólnych stanowisk dotyczących poprawy opieki nad pacjentem z niewydolnością serca. Ta problematyka jest mi bliska - podczas dorocznej konferencji *Łódzkie Warsztaty Niewydolności Serca* organizowałam spotkania z pacjentami, które cieszyły się dużym zainteresowaniem.

Pełnienie funkcji przewodniczącej jednej z największych struktur w Polskim Towarzystwie Kardiologicznym jest dużym wyzwaniem, niezwykle inspirującym i mam nadzieję, że wraz z ekspertami z wiodących ośrodków kardiologicznych w naszym kraju będę miała szansę zrealizować wiele swoich planów.

Asocjacja Niewydolności Serca PTK współpracuje z Heart Failure Association of European Society of Cardiology (ESC). Na czym polega ta współpraca?

Podobnie jak inne kraje europejskie, będące w strukturze ESC, utożsamiamy się z działalnością Heart Failure Association, w tym m.in. z promocją działalności naukowej w zakresie szeroko rozumianej niewydolności serca ze szczególnym uwzględnieniem działalności młodych naukowców zajmujących się tą tematyką, propagowaniem idei Heart Failure Specialist, HOT (Heart Failure Specialists of Tomorrow). ANS PTK bierze udział w inicjatywach HFA ESC, jak np. Heart Failure Registry 3, międzynarodowy rejestr niewydolności serca czy Dzień Świadomości Niewydolności Serca.

Wspomniała Pani na początku rozmowy, że funkcję przewodniczącej może pełnić ekspert z zakresu niewydolności serca. Wiem, że posiada Pani tytuł Fellow of Heart Failure Association ESC oraz ukończyła Pani studia podyplomowe w Londynie z uzyskaniem certyfikatu *Heart Failure Management*. Jakie ma to znaczenie w drodze do uznania *expertise?*

Bardzo duże. Tytuł FHFA świadczy o osiągnięciach naukowych oraz klinicznych w zakresie niewydolności serca, uznaniu w środowisku krajowym

oraz międzynarodowym. Natomiast studia podyplomowe to niepowtarzalna możliwość zdobycia wiedzy eksperckiej od najwybitniejszych kardiologów sceny światowej, okazja nabycia umiejętności praktycznych w tak prestiżowych miejscach jak Royal Brompton Hospital NHS i Harefield Hospital NHS. Ale kryteria naboru na studia są wysokie i by uzyskać certyfikat, trzeba było zdać kilka egzaminów.

Dziękujemy za możliwość przeprowadzenia wywiadu i życzymy Pani Profesor wielu dalszych sukcesów i owocnej kadencji w Asocjacji Niewydolności Serca Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego.

prof. dr hab. n. med. Małgorzata Lelonek FESC, FHFA

Kierownik Zakładu Kardiologii Nieinwazyjnej
Katedra Kardiologii i Chorób Wewnętrznych
Uniwersytet Medyczny w Łodzi

Prof. dr hab. med. Małgorzata Lelonek ukończyła studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Łodzi z wyróżnieniem. Jest specjalistą chorób wewnętrznych i kardiologii. Doświadczenie kliniczne uzyskała w Klinice Kardiologii szpitala im. dr. S. Sterlinga w Łodzi oraz w Klinice Kardiologii i Angiologii Ruhr-Uniwersytetu w Bochum (stypendium naukowe w 1993 i 1997 roku). Posiada stopień doktora nauk medycznych Akademii Medycznej w Łodzi oraz Ruhr-Uniwersytetu w Bochum. W 2009 Rada Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi nadała jej stopień doktora habilitowanego nauk medycznych. Tytuł naukowy profesora medycyny otrzymała w 2014 roku. Obecnie kieruje Zakładem Kardiologii Nieinwazyjnej na Uniwersytecie Medycznym w Łodzi.

W 2011 roku otrzymała prestiżowy tytułu Fellow of the European Society of Cardiology (FESC), a w 2019 roku - Fellow of the Heart Failure Association (FHFA). Jest wszechstronnie wykształconym kardiologiem nieinwazyjnym i cenionym klinicystą. Od wielu lat jest zaangażowana w działania

ukierunkowane na niewydolność serca zarówno w ośrodku, w którym pracuje, jak również na poziomie krajowym i europejskim. Jest Przewodniczącą Asocjacji Niewydolności Serca Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego w kadencji 2021-2023. W kadencji 2019-2021 była członkiem Komitetu Naukowego Heart Failure with Preserved Ejection Fraction Asocjacji Niewydolności Serca Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego. Ukończyła Postgraduate Course in Heart Failure London pod patronatem British Cardiovascular Society i British Society for Heart Failure, uzyskując certyfikat Heart Failure Management.

Opublikowała ponad 145 artykułów w czasopismach polskich i zagranicznych, jest autorką i współautorką oraz redaktorem podręczników, rozdziałów monografii i stanowisk eksperckich oraz wytycznych. Uzyskała wiele nagród naukowych Rektora Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. Wykształciła wielu doktorantów oraz rezydentów w dziedzinie chorób wewnętrznych i kardiologii. Aktywnie uczestniczy w międzynarodowych i krajowych projektach badawczych, edukacyjnych, badaniach klinicznych oraz działaniach na rzecz pacjentów. Pełni funkcję redaktora działu Niewydolność Serca w czasopiśmie „Folia Cardiologica". Jest członkiem wielu towarzystw naukowych krajowych i międzynarodowych oraz Komitetu Nauk Klinicznych Polskiej Akademii Nauk.

Studenci i absolwent UMEDu wśród zwycięzców programu *Liderzy Ochrony Zdrowia*

Wśród 30 stypendystów VIII edycji ogólnopolskiego programu Liderzy Ochrony Zdrowia, organizowanego przez Fundację im. Lesława Pagi, wybranych spośród 500 zgłoszeń, znalazło się aż 5 przedstawicieli naszej uczelni: Wiktoria Dziewit (studentka farmacji), Aleksander Kowal (absolwent kierunku lekarskiego), Magdalena Łapka (studentka fizjoterapii), Natalia Skorzycka (studentka zdrowia publicznego) oraz Adrian Suława (student kierunku lekarskiego).

Po raz pierwszy w historii projektu jurorzy przyznali dwa 1. miejsca. Nasi studenci znaleźli się w obu zwycięskich zespołach: *Narodowy plan walki z otyłością i cukrzycą* (case study Novo Nordisk) - Natalia Skorzycka oraz Wiktoria Dziewit; *Zielony szpital – konieczność czy fanaberia* (case study firmy Philips) - Adrian Suława.

Celem programu Liderzy Ochrony Zdrowia jest kształcenie profesjonalnie przygotowanej, otwartej na innowacje i wyzwania kadry managerskiej, która będzie zarządzać podmiotami i instytucjami działającymi w sektorze ochrony zdrowia. Program składa się z dwóch miesięcy intensywnej pracy - wykładów i warsztatów prowadzonych przez liderów sektora medycznego, podczas których stypendyści zdobywają wiedzę praktyczną o specyfice i sposobie działania branży, rozwiązują biznesowe case'y i dyskutują z ekspertami na temat kierunków, w jakich powinien rozwijać się rynek zdrowia. Program jest objęty patronatem honorowym Ministerstwa Zdrowia oraz NFZ.

Z uczestnikami VIII edycji programu rozmawiamy o ich wrażeniach, pasjach i planach zawodowych.

Natalia Skorzycka
Wiktoria Dziewit

Obie Panie znalazłyście się w jednym ze zwycięskich zespołów VIII edycji programu. Pracowałyście nad projektem *Narodowy plan walki z otyłością i cukrzycą typu 2*, zgłoszonym przez firmę Novo Nordisk. Na czym polegał ten projekt? Jak wyglądały prace?

Natalia Skorzycka: Rozwiązanie naszego business case'a polegało na stworzeniu planu, który miał być odpowiedzią na wzrost zachorowań na chorobę otyłościową i jej najczęstsze powikłanie, czyli cukrzycę typu 2, w Polsce. Plan miał wytyczyć kierunki rozwoju systemu opieki zdrowotnej kluczowe dla poprawy zdrowia polskiego społeczeństwa poprzez zahamowanie wzrostu zachorowań i dostosowanie rozwiązań systemowych do potrzeb pacjentów. Natomiast celem nadrzędnym był wzrost świadomości społecznej na temat obu chorób, a także zwiększenie liczby rozpoznań we wczesnym stadium, poprawa jakości życia w trakcie leczenia i systemowe wsparcie zdrowego stylu życia.

Wiktoria Dziewit: Od samego początku podeszliśmy do projektu bardzo poważnie, więc prace posuwały się naprawdę sprawnie. Wszyscy członkowie zespołu byli wysoce zmotywowani i zaangażowani, dzięki czemu udało się umówić dwa razy w tygodniu na wspólne dyskusje, podejmowanie decyzji i rozdzielanie zadań na kolejne dni. Wszystkie spotkania odbywały się on-line i nierzadko trwały po kilka godzin. Pomiędzy nimi każdy z nas pracował indywidualnie i przygotowywał przydzielone mu zadania. Być może nie brzmi to wszystko łatwo, ale praca w zespole, tak zgranym jak nasz, to czysta przyjemność.

Sam finał to nie wszystko. Liderzy Ochrony Zdrowia to klika tygodni warsztatów i szkoleń. Jak wyglądał tegoroczny program?

W.D.: VIII edycja *Liderów Ochrony Zdrowia* oprócz prac nad projektami opierała się na cotygodniowych weekendowych spotkaniach. Zajęcia zaczynały się rano, a kończyły późnym wieczorem. Nie zawsze było łatwo utrzymać skupienie przez tak długi czas, ale ciekawa tematyka zajęć rekompensowała

wszystkie trudy. Warto też dodać, że tegoroczna edycja miała pionierski charakter ze względu na internetową formę spotkań.

Wybrałyście Panie dwa różne kierunki studiów. Czy to był wybór zaplanowany od samego początku czy droga do wymarzonego kierunku była bardziej kręta?

N.S.: Pamiętam, że w liceum przez długi czas przeglądałam oferty różnych uniwersytetów z całej Polski. Czytałam godzinami opisy kierunków i nie mogłam zdecydować się na jeden. Interesowało mnie kilka dziedzin nauki, m.in. medycyna, zarządzanie i ekonomia, jednak zawsze widziałam siebie w pracy blisko ludzi, których mogłabym leczyć bądź mieć w jakimś stopniu wpływ na ich zdrowie. Wybrałam kierunek zdrowie publiczne na Uniwersytecie Medycznym w Łodzi, ponieważ łączy on w sobie wiele dziedzin, a po jego ukończeniu absolwent może mieć wpływ na organizację systemu ochrony zdrowia i poprawę stanu zdrowia społeczeństwa.

W.D.: W moim wypadku to była raczej ta druga opcja - droga była kręta i pod górkę. Swoją studencką przygodę zaczynałam jako studentka chemii jądrowej na Uniwersytecie Warszawskim. Szybko zrozumiałam, że wolę w życiu zawodowym być bardziej związana z sektorem ochrony zdrowia - jako farmaceutka, dlatego zmieniłam miasto zamieszkania i kierunek studiów.

Udział w projekcie świadczy najlepiej o tym, że rozwój jest dla Pań ważny. Co daje Paniom motywację?

N.S.: Satysfakcja z efektów mojej pracy jest zdecydowanie czymś, bez czego trudno byłoby mi wstać codziennie rano z łóżka. Poprzez regularne rozwijanie swoich umiejętności i zdobywanie nowej wiedzy posiadam narzędzia, dzięki którym jestem w stanie zachować kontrolę nad poszczególnymi etapami w trakcie wykonywanych zadań. Uważam, że zaangażowanie w różnego rodzaju projekty pomaga wyróżnić się wśród wielu kandydatów na rynku pracy oraz zdobyć cenne umiejętności, a przy okazji pozwala poznawać wspaniałych ludzi, z którymi można wymieniać się swoimi doświadczeniami.

W.D.: Mnie najbardziej motywuje perspektywa zdobywania nowych umiejętności i poszerzania wiedzy. Dążę do tego, żeby każdego dnia uczyć się czegoś nowego i stawiać samej sobie wyzwania. Drugą największą motywacją są dla mnie wspierający przyjaciele, którzy niemalże dodają mi skrzydeł.

Jakie mają Panie plany na najbliższą przyszłość?

W.D.: W najbliższych miesiącach zamierzam ukończyć 6-miesięczny staż po piątym roku farmacji, dbając w tym czasie o rozwój swoich pasji. Następnie planuję wybrać się na kolejny staż, tym razem niezwiązany z apteką, aby poszerzyć horyzonty i móc wybrać pracę, w której czuję się najlepiej. Gorąco liczę też na małe i duże podróże gdzieś w międzyczasie.

N.S.: Po ukończeniu projektu *Liderzy Ochrony Zdrowia* mogę śmiało powiedzieć, że to dopiero początek mojej współpracy z Fundacją im. Lesława A. Pagi, ponieważ zostałam jej Alumnem, co wiąże się z mnóstwem nowych możliwości. Jedną z fajniejszych rzeczy jest to, że jako Alumn dostaję zaproszenia na różne spotkania, na których mam możliwość poznawania ciekawych ludzi o niezwykłych historiach i karierze, którzy tak jak ja ukończyli jeden z projektów. Jednak moje plany nie ograniczają się do samej Fundacji.

Jako przewodnicząca Studenckiego Koła Naukowego Młodych Menedżerów działającego przy Zakładzie Medycyny Społecznej UM w Łodzi chciałabym wraz ze wszystkimi członkami koła zadbać o jego rozwój i realizować wspólnie kolejne cele. Jeszcze przed nowym rokiem planujemy rozpoczęcie szkolenia *Lean Healthcare*. Wraz z opiekunem koła, p. dr n. med. Dominiką Cichońską-Rzeźnicką, mamy dużo pomysłów, o których z pewnością będziemy na bieżąco mówić na stronie SKN Młodych Menedżerów na Facebooku.

Dodatkowo chciałabym rozpocząć nowe badania, aby móc aktywnie uczestniczyć w ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach dla naukowców. Będzie to kolejny krok w mojej karierze naukowej, która trwa już nieprzerwanie od 4 lat i mam nadzieję, że będzie miała szansę dalej się rozwijać w Międzynarodowej Szkole Doktorskiej.

Chcę także dalej zdobywać doświadczenie zawodowe, pracując w Wojewódzkiej Stacji Ratownictwa Medycznego w Łodzi. Z perspektywy studentki zdrowia publicznego jest to niezwykle ciekawe miejsce pracy, gdzie codziennie czekają na mnie nowe wyzwania, dzięki którym mogę doświadczać unikatowego charakteru systemu ochrony zdrowia i uczyć się nowych rzeczy.

I oczywiście (jak na studentkę ostatniego roku studiów II stopnia przystało) planuję skończyć pisanie pracy magisterskiej.

Adrian Suława

Panie Adrianie, Pana zespół zajął *ex aequo* pierwsze miejsce za *case study* firmy Philips *Zielony szpital – konieczność czy fanaberia*. Proszę nam opowiedzieć o pracy nad tym projektem.

Adrian Suława: Nasz zespół otrzymał do opracowania temat, który jest ostatnio na czasie, a do tego niezmiernie ważny, dlatego z dużą przyjemnością nad nim pracowaliśmy. W swoich działaniach skupiliśmy się głównie na poszukiwaniu ekologicznych i nowoczesnych rozwiązań oraz technologii szpitalnych, które już funkcjonują lub są aktualnie wdrażane w różnych miejscach na świecie. Następnie przeprowadziliśmy szeroką analizę na wielu płaszczyznach, które z nich są najefektywniejsze i możliwe do zaimplementowania w polskim systemie ochrony zdrowia.

A jakie są Pana wrażenia odnośnie całości programu *Liderzy Ochrony Zdrowia*. Co było dla Pana najciekawsze?

A.S.: Udział w projekcie był dla mnie ciekawą przygodą, podczas której miałem okazję zdobyć interdyscyplinarne umiejętności oraz uczyć się od osób, które już teraz mają realny wpływ na rozwój sektora ochrony zdrowia. Najważniejsze jednak było dla mnie poznanie wielu inspirujących ludzi z tą samą pasją i energią do działania, aby kiedyś wykorzystać otrzymaną wiedzę w praktyce i zmieniać system na lepsze.

Jest Pan studentem kierunku lekarskiego. Czy to od zawsze był Pana wymarzony zawód?

A.S.: Od najmłodszych lat o tym myślałem, ale pewności nabrałem dopiero w liceum. Chociaż przyznam, że zawsze ciekawił mnie też świat biznesu, pozostałem wierny swoim wartościom i wybrałem kierunek lekarski.

Medycyna wymaga ciągłego dokształcania i doskonalenia. Skąd czerpać do tego energię?

A.S.: Myślę, że kiedy to, co robimy, jest dla nas ciekawe i fascynujące, to z przyjemnością chcemy się rozwijać. Natomiast ważne jest też, żeby mieć inne pasje i nie skupiać się wyłącznie na potrzebie rozwoju zawodowego.

Jakie są Pana najbliższe plany?

A.S.: Oprócz codziennych obowiązków studenckich obecnie skupiam swoją energię na prowadzonych przeze mnie badaniach naukowych w Klinice Otolaryngologii w szpitalu im. WAM, dotyczących zawrotów głowy o nieznanej etiologii.

Magdalena Łapka
Aleksander Kowal,

Do grona 30 stypendystów VIII edycji *Liderów Ochrony Zdrowia* zostali Państwo wybrani z ponad 500 kandydatów. Co spowodowało, że zdecydowali się Państwo wysłać swoje zgłoszenia?

Magdalena Łapka: Przez dłuższy czas towarzyszyło mi poczucie, że chciałabym odnaleźć miejsce, które pozwoli mi rozwinąć moją wiedzę i umiejętności w zakresie zarządzania oraz wdrażania innowacyjnych rozwiązań w ochronie zdrowia. Czułam, że bardzo chciałabym zdobyć takie kompetencje, by uzyskać podstawy do aktywnego działania w tych obszarach. W moim przyszłym zawodzie, jakim będzie fizjoterapia, obecnych jest wiele spraw z tego zakresu, które wymagają usprawnienia. Pomyślałam więc, że moja aplikacja do projektu *Liderzy Ochrony Zdrowia* będzie pierwszym ważnym krokiem w kierunku realizacji moich założeń.

Aleksander Kowal: O programie dowiedziałem się z mediów społecznościowych, kiedy kończyłem lekarski staż podyplomowy. Długo zastanawiałem się, czy aplikować, ponieważ terminy zajęć zbiegały się z Lekarskim Egzaminem Końcowym oraz bardzo ważnymi wydarzeniami w moim życiu prywatnym. Uznałem jednak, że założenia programu idealnie odpowiadają moim obecnym celom oraz potrzebom i to była bardzo dobra decyzja. Kariera lekarza jest bardzo ustrukturyzowana - najpierw 6 lat studiów, potem 13 miesięcy stażu i kolejne 4-6 lat rezydentury. Ja przed rezydenturą planowałem przerwę, głównie w celu rozwijania mojego start-upu – aplikacji mobilnej DiPA dla pacjentów dializowanych, ale także aby zastanowić się nad swoim dalszym rozwojem zawodowym. Udział w programie pozwolił mi na zdobycie szerokiej wiedzy dotyczącej

najnowszych trendów w ochronie zdrowia, zarządzania sobą i zespołem, a także rozwojem start-upów. Jestem przekonany, że program będzie miał duży wpływ na moje dalsze życie zawodowe.

Co było najbardziej wartościowe?

A.K.: *Liderzy Ochrony Zdrowia* to bez wątpienia bardzo wartościowy program skierowany do szerokiego grona odbiorców. Z zajęć skorzystają zarówno przyszli menadżerowie w systemie ochrony zdrowia, jak i twórcy start-upów czy innowacyjnych rozwiązań w tym sektorze. To przede wszystkim możliwość spotkania wielu pasjonujących ludzi, zarówno wśród prowadzących zajęcia, jak i wśród uczestników tej i poprzednich edycji programu. Uważam, że wymiana poglądów i pomysłów rodzi najbardziej kreatywne i najlepsze rozwiązania. Na szczęście koniec programu to nie koniec przygody z Fundacją im. Lesława A. Pagi, która zrzesza Alumnów wszystkich prowadzonych przez siebie programów. To właśnie ta wspaniała społeczność kreatywnych i chętnych do działania ludzi jest dla mnie największą wartością.

M.Ł.: Dziś, jako Alumn Fundacji im. Lesława A. Pagi, mogę stwierdzić z ogromną radością i satysfakcją, że ten brakujący element w całości wypełnił właśnie projekt *Liderzy Ochrony Zdrowia*. Z mojej perspektywy największą wartością programu stało się uczestnictwo w zajęciach o praktycznym charakterze oraz ich prowadzący. Uważam, że nikt nie jest w stanie lepiej wdrożyć w realia systemu ochrony zdrowia i przedstawić rozwiązania usprawniające te realia niż osoby zaangażowane na co dzień w pracę w firmach będących liderami w tej dziedzinie.

Jakie są Państwa zdaniem perspektywy rozwoju ochrony zdrowia?

A.K.: Szeroko rozumiana ochrona zdrowia jest jednym z najciekawszych sektorów gospodarki. Biorąc pod uwagę starzejące się społeczeństwo oraz coraz lepsze techniki diagnozowania i leczenia, ta gałąź gospodarki posiada niesamowity potencjał wzrostowy. Z drugiej strony jest to niezwykle trudna branża, zmagająca się z wieloma problemami, jak choćby niedostateczne finansowanie,

braki kadry medycznej czy wciąż spadające zaufanie do lekarzy i przemysłu farmaceutycznego. Moim zdaniem w najbliższym czasie będziemy obserwować dynamiczny rozwój e-zdrowia i telemedycyny, a także zwiększającą się rolę sztucznej inteligencji w procesie diagnostycznym i terapeutycznym.

M.Ł.: Z uwagi na moje wykształcenie kierunkowe pozwolę sobie odnieść się konkretnie do obszaru związanego z fizjoterapią. W sytuacji gdy świadomość wyższych organów władzy na temat roli fizjoterapeutów w procesie usprawniania pacjenta pozostanie na obecnym poziomie, trudno jest z optymizmem patrzeć w przyszłość. Wierzę jednak, że właśnie w nas, młodych i zmotywowanych osobach, drzemie siła, która pozwoli pokazać, jak istotny jest proces rehabilitacji oraz że wymaga on zdecydowanie większych nakładów finansowych.

Zapytam jeszcze o wybór kierunku studiów – czy był to pierwszy wybór? Kiedy i dlaczego zdecydowali Państwo o wyborze właśnie takiej ścieżki zawodowej?

A.K.: Mam bardzo szerokie zainteresowania i wybór kierunku studiów był dla mnie trudny. W szkole średniej planowałem raczej studia informatyczne ze względu na to, że matematyka była moim ulubionym przedmiotem. W ostatniej chwili zdecydowałem jednak, że praca jako lekarz da mi większą satysfakcję niż praca w biurze. W zawodzie lekarza bardzo podoba mi się kontakt z ludźmi i bezpośredni wpływ na ich życie.

M.Ł.: Fizjoterapia była jedną z trzech rozpatrywanych przeze mnie ścieżek obok położnictwa oraz toksykologii sądowej. O wyborze fizjoterapii zadecydowało głównie utworzenie ustawy o zawodzie fizjoterapeuty, która przyznała im większą autonomię i samodzielność. Ponadto, w roku w którym zaczynałam studia, rozpoczęto kształcenie w trybie jednolitym, zgodnie z najnowszymi wytycznymi wprowadzonymi przez ustawę. Uznałam więc te okoliczności za sprzyjające rozwojowi fizjoterapii w Polsce i podjęciu studiów na tym kierunku.

Plany na przyszłość?

M.Ł.: W kwestiach zawodowych moja uwaga skupia się od 2 lat i będzie skupiać się nadal głównie na pracy z pacjentami pediatrycznymi w obszarach takich jak wady postawy, wspieranie rozwoju, usprawnianie osób z niepełnosprawnościami. Dzięki uczestnictwie w projekcie organizowanym przez Fundację im. Lesława A. Pagi z dużym optymizmem stawiam obecnie także na intensywny rozwój w zakresie zarządzania w ochronie zdrowia i wdrażania nowych rozwiązań, głównie w obszarze technologii nielekowych.

A.K.: W najbliższym czasie chcę się skupić na rozwoju aplikacji Dialysis Pocket Assistant, którą tworzę razem z Maksymilianem Wojczukiem. Obecnie aplikacja skierowana jest do pacjentów dializowanych, ale planujemy rozszerzenie jej na inne jednostki chorobowe, poszerzenie zespołu i dalszy rozwój. Poza tym chciałbym odbyć staż w jednej z firm partnerskich, który przysługuje nam po ukończeniu programu *Liderzy Ochrony Zdrowia*. Chcę także popracować jako lekarz przed ostatecznym wyborem specjalizacji. Generalnie planuję spróbować różnych dróg i jestem bardzo ciekawy, co z tego wyniknie.

iDays: Studenckie zawody w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych

lek. Mateusz Dworak
Sekcja ds. Projektów Akceleracyjnych
Centrum Innowacji i Transferu Technologii

Innovation Days (iDays) to międzynarodowy cykl wydarzeń organizowany równolegle w 20 lokalizacjach w całej Europie w ramach współpracy z Europejskim Instytutem Innowacji i Technologii (EIT Health). Misją Instytutu jest wspieranie przedsiębiorczości i rozwoju innowacji w zakresie zdrowego stylu życia i aktywnego starzenia się, a także poszukiwanie nowych rozwiązań i odpowiednich zasobów, które przyczynią się do poprawy jakości życia w całej Europie.

Wydarzenia iDays promują innowacje zdrowotne wśród studentów uczelni wyższych poprzez liczne wydarzenia organizowane w instytucjach akademickich w całej Europie. Studenci otrzymują wprowadzenie do praktycznych narzędzi tworzenia innowacji w dziedzinie zdrowia i rywalizują w zespołach, aby stawić czoła rzeczywistym wyzwaniom postawionym przez EIT Health, lokalne organizacje, prywatne korporacje lub start-upy.

W tym roku, dzięki współpracy Centrum Innowacji i Transferu Technologii z przedstawicielami franczyzy Dr. Max, zorganizowany został dodatkowy moduł przeznaczony dla studentów Wydziału Farmaceutycznego. Uczestnicy zawodów mieli również okazję porozmawiać z twórcami wielokrotnie nagradzanego łódzkiego start-upu – Senior App. Przedstawiciele firmy zainspirowali studentów do działania oraz przekazali im najistotniejsze rady przydatne do założenia własnej firmy.

W ramach trzech dni warsztatowych 33 studentów stworzyło 6 zespołów. Pierwszy dzień przeznaczony był dla studentów farmacji. Dwa kolejne były otwarte dla wszystkich studentów i absolwentów. W ramach modułu farmaceutycznego studenci kreowali rozwiązania dotyczące wzmocnienia efektywności współpracy na linii lekarz – pacjent – farmaceuta. Natomiast

KREUJE
Dr.Max
C9
MediHUB
Centrum Innowacji
i Transferu Technologii
UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO w ŁODZI
INNOVATION DAYS 2021
UNIWERSYTET MEDYCZNY W ŁODZI
eit Health
Funded by the European Union

SeniorApp to aplikacja mobilna stworzona dla wszystkich osób potrzebujących pomocy oraz ich rodzin poszukujących wsparcia w opiece i sprawach życia codziennego

w ramach modułu ogólnego uczestnicy otrzymali wyzwanie pt. *Ułatwienie obsługi pacjentów z demencją w ramach Szpitalnego Oddziału Ratunkowego*.

Uczestnicy pracowali nad rozwiązaniami realnych problemów z zakresu ochrony zdrowia, a następnie - w interdyscyplinarnych zespołach - przedstawiali swoje pomysły przed jury. Zwycięski zespół (Maciej Jaromin, Małgorzata Wilczek, Marta Rajska, Krystian Kwaśniewski, Karol Jóźwik), który opracował system *speEDreg*, weźmie udział w Winners' Event - finałowym konkursie, który połączy studentów z całej Europy. Pozostałe zespoły zostały objęte wsparciem programu inkubacyjno-akceleracyjnego MediHUB, którego celem jest stworzenie dochodowych start-upów.

Jesteś zainteresowany stworzeniem własnego biznesu? Weź udział w jednym z programów Centrum Innowacji i Transferu Technologii i rozwijaj swoje pomysły we współpracy z przedsiębiorstwami z sektora MedTech. Obserwuj nasze media społecznościowe i odwiedzaj nas w naszej nowej siedzibie zlokalizowanej w budynku MediHUB C-9 przy ul. Mazowieckiej 3, na terenie Centrum Kliniczno-Dydaktycznego.

SeniorApp

Inkubator

REKI

Inkubator

magazyn

Uniwersytetu Medycznego w Łodzi